

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta martha virgine. Cap[itulum]. cli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iulij occurrētibus

Fo. clxxv.

et interrogās quid sibi vellet audiuit: q̄ sibi fuerat a domino reuelatum vrozein suam leprosam ab ignoto sibi peregrino curandam: quem sam psone esse nullatenus dubitabat: vnde et sibi pro cōsūgū liberatione supplicabat. Quam sancta vir illico a lepra mūdauit: t̄ virum ad perfectā vitam reduxit: ip̄e ḥo postmodū in ardua penitentia perseverauit. Nam nunc post bidū: nūc ḥo post triduum: nunc autem post septimanam integrum cibum sumebat. Aliquando per totā quadragesimā ten̄ omnino: nec ultra gustabat. Sicq̄ gregem sibi commissum morū exēplo docens pariter: ac sermone: qui euit in xpo. v. kal. augusti. Sepultusq̄ est in suo: qd̄ primus erat: monasterio dolensi clarens miraculis.

De sancta martha virginē.

Lap. cli.

Artha virgo

hospita rōly syo parre eucaristia matre regali et progenite descedit. Nam pater eius syter maritima t̄ multarum orarū dux extitit. Tria autem oppida: scz magdalum t̄ vīnū bertha niam et partem hieroiolymē martha cum soror re iure materne hereditatis possidebat: vt sus pra de his acrum est in hystoria magdalene. xi. kalen. augusti. Oministrabat autem domino nobilis hospita: t̄ soror ex summo zelo ministras re volebat. **I**llam ḥo hemoroiſam quā christus a flūti sanauit sanguinis Ambrosi⁹ dicit martham fuisse. Referr etiā Eusebius in. vii. libio ecclesiastice hystorie: q̄ mulier hemoroiſa postq̄ sanata fuit in suo viridario statua suā fecit: t̄ imaginem xp̄i cum veste t̄ simbūliū sicut eum tetigerat: t̄ eam plurimi venerabat. Verbe ḥo sub statua crescentes cum simbūliū attingerent: tante virtutis fiebant: vt corum contacēti infirmi sanarentur. Ip̄am aut̄ xp̄i imaginē vt habetur in tripartita: iulianus apostata inde subtilit: t̄ sua ibidē collocauit: que iecu fulminis confracta fuit. **P**ost ascensionē aut̄ christi cum facta esset discipulorum p̄secutio: martha cum maria magdalena t̄ lazaro fratre ip̄arum t̄ marcilla marthe pediscaua t̄ cā scđo marīmō: qui eas baptizauerat: t̄ alijs pluribus ablatis vels remis t̄ gubernaculis omnibus nauia iudeis imponunt: t̄ sic in pelago dimisit: qui deo duci massiliā aplicuerunt: vt supra dictum est in hystoria magdalene. Qui postq̄ massiliā ad fidē xp̄i duxerūt: territoriū aquen. adierūt: t̄ ibidē populum cōuerrerūt. **E**ode tpe erat in nemore super rhodanū inter arelatum t̄ auinionē draco quidam mediū aīal: medius p̄scis: grossior bone: longior equo: habes dentes vt enes acutos: qui latens in flumine transentes perimebat: t̄ naues submergebat;

ad quem martha a populo rogata accessit: sp̄ sunq̄ in nemore hominē manducantē inuenit: quē cruce dñi producta aqua benedicta aspergit: mor̄q̄ ip̄m velut agnum cingulo prop̄io aligauit: quē populus cōtinuo lāccis t̄ lapidib⁹ incertem: vocabat autem draco ab incolis tarachonus: vnde in huius memoria locus ip̄se ab incolis tarachonus dicit: qui antea nerhac: id est niger locus vocabat. Ibi igitur martha de licentia sancti maximini t̄ sororis remansit: et sororū multarū cōgregato conuentu ecclesiam in honorē dei genitricis edificauit: monasteriū q̄ cōstruxit: ibiq̄ ieunij t̄ orationibus quot die vacabat: t̄ mira se penitentia affligebat. **Q**uadā vice cū apud auinionē intervēdem t̄ rhodanū p̄dicarer: quidā iuuenis ultra flumen consistens: eiusq̄ verba audire cupiēs: cū nauigio carerer: natare cepisti: sed ip̄m impetus fluminis neceauit: cuius cadaverix secunda die reperti: ante pedes beate marthae ducit: cuius oratione continuo iuuenis suscitat. **B**eatā igitur martha in virginitate perseverauit: t̄ nū q̄ viri cōtuberniū habuit. **O**bitum eius ante p̄ annū ei dominus reuelauit: in quo toto anno febris elaborauit: ante octo ḥo dies sui extus angelicos choros sororis sue aīam ad celos deferebōt: t̄ cōuocatis sororib⁹ nunciauit. Cum aut̄ fine suum appropinquare sentiret: astantes admonouit: vt luminaribus accēsis circa se vīq̄ ad noctem medianā vigilarent. Lusto dibus ḥo somno grauatis vent⁹ vehemēs irruit t̄ luminaria extinxit: malignoq̄ spirituum turba affuit. Sed dum virgo orasset sororē sibi assistentem aspergit: que faciem tenēs lāpades accendit: dumq̄ se ex nomine muruo vocarent: ecce xp̄s affuit: t̄ marthā ad celestia inuitauit. Cum aut̄ ad extrema aduenisset: se foras deferri fecit: vt celum aspiceret: ac cīneri consperso se superponi iussit: t̄ signum crucis coram se teneri: atq̄ passionem fm lucā sibi legi: t̄ dum dicitur pater in manus tuas tc. ipsa sp̄m emisit. iiiij. kalen. aug. **S**equenti die dñica dum laudes circa corpus eius exoluere: t̄ hoza teritia beatus fronte xp̄s petragorice celebraret: t̄ post epistolā in cathedra dormitasset: xp̄s ei apparuit: t̄ vt se sequeretur admonuit: qui ambo subito tarachonū venerūt t̄ circa corp⁹ marthe cereris respondētibus cōsequias pegerūt: ac corpus in sepulchro suis manib⁹ sepelierūt. Cum aut̄ petragorice finito graduallī diacon⁹ lecturus euāgelīū benedictionē petens episcopūm excitaret: ille se a xpo asservit tarachonū ducitū fuisse: t̄ corp⁹ sepulture tradidisse: anulū q̄ suū t̄ chirothecas: que corp⁹ locaturus deo fuerat: se ibidē perhibuit dimisisse. **O**missi igitur nūc: t̄ episcopus dixerat: inuenientes anulum t̄ vñā ex chirothecis rectulerūt: ita ḥo ibidem in miraculi testimonii dimiserūt. **P**rocessu ḥo xp̄is: clodoueus rex francoz granē res

Liber

nium dolorem patiens: cum ad eius tumulum liberatus fuisset: ecclesiam et locum dorauit: et trium miliariorum spatio in gyro predia cuncta eisdem concessit.

De sancta Marcella pedissequa marthe. Cap. clii.

Arcilla marthe pedestris fuit. Hec mulier illa fuisse veribetetur: que luce. vi. cap. Ex collens vocem de turba: ventrem qui christum portauit: et yveraque filium lactauerunt: beatificare promeruit. Hec cum ipsa domina sua a iudeorum finibus expulsa: et cum alijs discipulis: ut superiori actri est: massiliam deuenit: ipsam usq; ad eius obitum non dimisit: ipsiusq; vitam et gesta conscripsit: que post eiusvite finem in scilicet oratione perges et ibidem Christi euangelium predicans post decimum annum a dormitione marthe in pace quiescit: corpus eius aquis translatu iuxta corpora beate marie magdalene et sancti Marcellini: ac sancti cedonii sepulcrem est: ut supra dictum est. In gestis maximini ep. iii. idus iunij.

De sancto simplicio faustino et beatrice martyrib. Cap. clii.

Simplicius et faustinus: atque beatrice sub diocletiano imperatore passi sunt in urbe romana. Qui diocletianus predictos duos germanos derectos multissimis suppliciis effectos: iussit pro Christi nomine decollari: et corpora per pometum lapideum in tyberim sacrari. Qui dei nuru frumenta sunt in loco qui vocatur sextu[m] philippi via portuerunt. quod beatrice eorum quondam germana collegit: et cum sanctis crispo et tohane presbyteris in ipso loco sepeliuit. Et exiude apud sanctam lucinam morabat. Cum autem lucretius imperatoris vicarius amiseret p[ro]diu quoddam ipsum beatricis p[ro]dio suo vicinatu occasione reperit eam tenet et fecit: et d[omi]nus immolare precepit. Quaenam renente carceri mancipauit: deinde noctu a servis suis eam profocantem madauit. Cum corpore lucina rapiens iuxta germanos et corpora sepeliuit. Quis passi sunt. iiii. kal. augusti. Post hec lucretius prediu[m] beatricis intravit: ubi facto amicis suis coniuvio martyrib[us] insulsabat. Infantulus quo lacres pannis inuoluit de gremio matris que ibi aderat exclamauit. Audita lucretius occidisti et inuasisti: ecce datus es in possessione inimici. Gratimque lucretius tremens a demoni[us] arripit: et per tres horas adeo vexatus est: ut in ipso coniuvio moreretur. Quod astantes videntes conuersti sunt. Passi sunt autem circa annum dominii. ccclxxvii.

Sextus

De sancto felice papa. iiij. et mar. Cap. cliiij.

Elix papa et martyris huius nominis. q[ua]ndam natu[re] ro[man]am et patre ana[stasio]: liberio pape et epatu ro[mano] successit: sed itaq[ue] annis vni[u]m hic fuit carbolicus vir: et constituit ut ep[iscopu]s vocat[ur] ad eum clivu[m] veniat. Iunius predecessor eius: liberius cu[m] nollet arriane heresi co[n]sentire missus est in exilio a constantio augusto filio constantini: et ibi per triennium moratus est. Quapropter invenit[ur] cleris et populi romani loco eius felicem ordinauerunt. Qui quidem felix concilio concuato coram xlviij. episcopis constantini imperatore: arrianum hereticum: et duos presbyteros ei fauores: scilicet valentem condemnauit: per eo videlicet quod id estatius in heresim arrianorum plabens ab euseblio nicomedien[s]is ep[iscopu]s fuerat rebaptizatus. Qui vestitus est valens post dies aliquantum rogauerunt statuum: ut liberius de exilio renocaret: ut una cum participione co[n]cirent. Quox sanguis angustus inductus: et quod felix eum damnasset indignatus: felicem de epatu suo electo liberius eo pacto reuocauit: ut sibi et alijs quod damnauerat co[n]ciceret: libertus igit in hereticis prauitate olenit exiliu redio affectus. Et sic in tantu[m] persecutor excrevit: ut plurimi presbyteri et clerici liberio non prohibete intra ecclesiasticas ne careant. Tenuitque liberius potestaliter basilicas apostolorum petri et pauli: et constantianam annos vii. Felix vero de epatu electus habitabat in predio suo via portu[m]. Inde ab hereticis post annos vii. ad vibene traci martyrum capitulis obtruncatione p[ro]meruit. Et sepultus est in basilica qua ipse costruxerat via aurelia. iiii. kal. aug. circa annum d[omi]ni cccl. Et cessauit ep[iscopu]s usque ad obitum liberius. Nam dies felicis o[mn]is sub tempore liberii commemoratur propter occasiones memoratas.

De sancto Felice papa. iiiij. confes. Cap. clv.

Elix papa huius nominis. iiii. natione samnitus et patre constantino. Ioannus pape primo in pontificatu romano successit. Et seddit annos. iiii. menses. iiij. dies. Et hoc constituit ut infirmi anno cor tristium oleo secundum iuniperi. Hic patriarcha constans nopolitanus arriane heresi maculari excoicauit et heresiarcha damnauit. Et postquam in officio scititate fit de apostolica feliciter gubernauit: neutib[us] fulges ad tempore migravit. Et sepultus facet apud sanctum petrum apostolum. Et cessauit ep[iscopu]s meses. i. et dies. xv.

De sancto Lupo episcopo. Cap. clvi.